

betalt sin til Udpantning forfaldne direkte Kommuneskat. Ved Lovforslaget, som det her foreligger, lovfæstes altsaa den af Indenrigsministeriet hidtil fulgte Praksis, hvorefter Betaling af kommunale Skatter for Kalenderaaret forud for Valget samt for det forud derfor gaaende Oktober Kvar- tal er tilstrækkelig, medens ældre Skatte- restancer har været uden Betydning i denne Forbindelse. I Henhold til Kasse- forordningen af 1840 er det jo saaledes ved Betaling af Statsydelse, at Indbetalinger paa Restancer altid føres til Afdrag paa den ældste Restance, og der er for mig ingen Tvivl om — jeg har for øvrigt ogsaa givet det Udtryk som Ordfører for Forespørgerne ved den Forespørgsel i Folketinget, jeg nylig nævnte —, at det har været Hensigten med Skattebestemmelserne i de kommunale Valglove, som vi gennem Tiderne har haft, at et tilsvarende Krav skulde ske Fyldest, saaledes at Skatteindbetaleren ikke selv kunde kræve sin Indbetaling ført til Afdrag for et eller andet bestemt Kvar- tal, men saaledes, at Indbetalingen altid skulde føres til Afdrag paa den ældste Gæld. Jeg ved ogsaa meget vel, at man i mange forskellige Kommuner har bestræbt sig for at hævde dette Princip, og at der f. Eks. paa Skatte- blanketterne, som udstedes af Københavns Kommune, findes en paa Foden anbragt Meddelelse om, at Skatterestancer, som afdrager paa Skylden, vil faa deres Ind- betaling ført til Afgang paa de ældste skyldige Kvartaler. Men man har jo fra somme Sider utvivlsomt set en Interesse i at komme bort fra dette Grundprincip. Derigennem lempes jo Regelen, og det bliver muligt at forvandle Skatterestancer til Vælgere i større Tal, end Tilfældet vilde være, hvis man fulgte den Fremgangsmaade, jeg her har omtalt, og som det utvivlsomt oprindeligt har været Hensigten at fast- lægge.

Selve Lovforslaget gaar imidlertid ikke ind paa den Side af Spørgsmaalet. Det er med andre Ord ikke saa vidtgaende, som hvis man fastslog den Regel, jeg her har talt om, og som altsaa ifølge Kasseforord- ningen af 1840 er gældende for Indbetalinger til Staten. Jeg nævner derfor ogsaa kun dette i Forbindelse med Sagen for at hen- lede Opmærksomheden paa, at Lovforslaget vel neppe fuldt ud løser den Opgave, som efter min Opfattelse burde løses.

Jeg kan ikke undlade her at henlede Op- mærksomheden paa, at i Henhold til Lov- forslagets Ordlyd skal den ene af de to Betingelser for Valgret, som hænger sammen

med Skattebetalingen, bortfalde. Der staar jo nemlig i § 1 i den kommunale Valglov af 29. Marts 1924, saaledes som jeg allerede har nævnt, at den paagældende ikke blot skal have betalt den i det foregaaende Kalender- aar til Udpantning forfaldne Skat, men at han ogsaa paa det Tidspunkt, da Valglisten berigtiges, skal være Skatteyder i Kom- munen. Det er et Vilkaar, som ikke er uden Betydning, men som ikke er medtaget i den Affattelse af den kommunale Valglovs § 1, som her er foreslaet, og jeg henstiller til den ærede Forslagsstillers og det høje Tings Overvejelse, om det virkelig kan siges at være opportunt at lade denne første Be- tingelse for Adgang til Opførelse paa Valg- listen bortfalde.

I øvrigt foreslaas det i § 2, at de i den kommunale Valglovs § 7, 5te Stykke og 6te og 7de Stykke, indeholdte Bestemmelser om Adgang til at eftergive Skatterestancer bort- falder. At man paa dette Punkt kan gaa saa vidt, som der her er foreslaet, og fuld- stændig borttage den Adkomst, som de kommunale Myndigheder hidtil har haft i saa Henseende, føler jeg mig ikke fuldkommen overbevist om. Men det er naturligvis et Spørgsmaal, som kan blive Genstand for Overvejelse og Forhandling i det Udvalg, som jeg gaar ud fra at dette høje Ting vil henvise Lovforslaget til.

Jeg kan da kun udtale, at jeg med Til- fredshed ser dette Lovforslag fremlagt og derigennem genoptaget her i Tinget For- handlingen om et Spørgsmaal, der, som sagt, har beskæftiget Rigsdagen ved flere tidligere Lejligheder, som har foranlediget indgaaende Forhandlinger i det andet høje Ting i Fe- bruar Maaned 1925, og som ganske utvivl- somt paa Grundlag af den Usikkerhed, der knytter sig til disse Forhold, og den Strid, som de forud for de kommunale Valg stedse har givet Anledning til, maa siges at trænge til en Afklaring og en Løsning. Til Arbejde herpaa tilsiger jeg gerne min Medvirken.

Forslagsstilleren (Piper): Jeg takker den højtærede Indenrigsminister, fordi han erkendte, at her foreligger et Emne, om hvil- ket der bør lovgives, og fordi den højtærede Minister vil være med til at søge at raade Bod paa de uheldige Forhold.

Den højtærede Minister mente, at der var en Lakune i Lovforslaget, idet der ikke staar noget om, at man for at have Valgret skal være Skatteyder paa det Tidspunkt, da Valget foregaar. Men da Valget fore- gaar i det sidste Kvar- tal af Skatteaaret, og man skal have betalt sit til Udpantning